

nogen derved blev udsat for overhængende fare for at miste livet, lide alvorlig skade på legeme eller helbred, blive ført ud af landet eller blive berøvet friheden i længere tid, eller er overtrædelse af §§ 245, 246 eller 250 begået for derved at fremtvinge forklaring eller tilståelse eller iøvrigt som led i mis-handling af fanger, kan fængsel på livstid idømmes.

Paragraffen afløser § 101 i straffelovsbekendtgørelsen af 1939.

Efter regeringsforslaget skulle straffebestemmelsen i stk. 1 også finde anvendelse på den, der havde begået de i stykket beskrevne handlinger „under truende udsigt dertil“ [krig eller besættelse], men disse ord blev slettet i folketinget — sammen med tilsvarende udeladelser i spionageparagrafferne — under hensyn til den vanskelighed, det kunne frembyde at afgøre, om der til givne tid måtte foreligge truende udsigt til krig, og den usikkerhed ved straffelovens anvendelse, der måske kunne blive en følge deraf. Der blev fra forskellig side i udvalget yttret betænkelighed ved denne udeladelse, og justitsministeren anså den også for mindre rigtig, men mente dog at kunne affinde sig dermed i betragtning af, at de særlig farlige forhold, som herefter ikke ville kunne straffes efter § 102, ville kunne henføres under § 101 og efter omstændighederne være strafbare efter spionagebestemmelserne. — En anden ændring i stk. 1 gik ud på — som en imødekommenhed overfor foreningen „Aldrig mere Krig“ — at indsætte ordene „til fremme af fjendtlig interesse“.

I begyndelsen af stk. 2 blev „bl. a.“ ombyttet med „således“, uden at der herved tilsigtedes en realitetsændring. Stk. 2 indeholder stadig kun *eksempler*, ingen udtømmende opregning af de efter stk. 1 strafbare handlinger. Af de i regeringsforslaget anførte 6 eksempler *udelodes* i folketinget nr. 5: „Aktiv *deltagelse i parti- eller organisationsarbejde*, der tilsigter på utilbørlig måde at samarbejde med den fjendtlige krigs- eller besættelsesmagt“. Denne fremhæven af deltagelse i parti- eller organisationsarbejde som eksempel på bistand til fjenden fandt udvalget betænkelig, fordi bestemmelsen også ville ramme medlemmer, der havde meldt sig ind i partiet, inden der forelå krig eller besættelse, og som måske overhovedet ikke havde tænkt sig den mulighed at komme i konflikt med den danske stat, og som ved indtræden af krig eller besættelse ville have vanskeligt ved at komme ud af partiet, uden at det kunne blive anset for en yderligere fjendtlig handling. Selvom lovforslaget havde indsnævret det strafbare medlemsskab til *aktiv* deltagelse i sådant parti- eller organisationsarbejde, var udvalget dog enig om, at dette kriterium var for usikkert til alene at danne grundlag for straf. Justitsministeren fandt det rigtigt at foretage den nævnte udeladelse. Derimod